

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یادداشت :

ضمن ابراز امتنان از آغاز همکاری آقای "متین کوشا" و ترجمه روان و سلیسی که فرستاده اند ، تشریف آوری شان را به پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" خیر مقدم گفته، آرزومند همکاری های بیشتر شان می باشیم.
با تقدیم احترام
پورتال AA-AA

نویسنده: " جیشری باجوریا" عضو شورای روابط خارجی هند
هفتم نوامبر ۲۰۰۸
مترجم: متین کوشا

سازمان استخبارات خارجی هندوستان (راو)

مقدمه

سازمان استخبارات خارجی هند به نام (<RAW> Research & Analyzing Wing) یا "شعبه تحقیق و بررسی" (راو)، متهم به مداخله در امور داخلی کشور های همسایه هند است. این سازمان در سال ۱۹۶۸ عمدتاً به خاطر مبارزه برضد نفوذ چین تأسیس شد، ولی به مرور زمان توجه آن به سوی رقیب سنتی هند ، یعنی کشور پاکستان معطوف گردید. هم سازمان (راو) و هم سازمان استخباراتی پاکستان (آی. اس. آی) سرگرم عملیات پنهانی علیه یکدیگر برای بیشتر از سه دهه بوده اند. هر چند منازعه دوامدار کشمیر این فعالیت های متقابل را دامن زده ، ولی کارشناسان اظهار میدارند که شاید افغانستان به میدان جنگ و زور آزمایی ایندو تبدیل شود. اسلام آباد ابتکارات رو به تزاید دیپلماتیک هند را در افغانستان پوششی برای فعالیت های (راو) در جهت بی ثبات ساختن پاکستان میداند. پاکستان همچنان این سازمان استخباراتی هند را متهم به دادن آموزش نظامی و مسلح ساختن جدایی طلبان بلوچ در ایالت بلوچستان پاکستان در امتداد مرز با افغانستان میکند. (راو) این اتهامات پاکستان را رد کرده و متقابلاً (ISI) را متهم به دست داشتن در انفجار مقابل سفارت هند در کابل، در ماه جولای ۲۰۰۸ میکند.

تاریخچه سازمان (راو)

تا سال ۱۹۶۸ میلادی نهادی به نام " اداره اطلاعات " (IB) که مسؤلیت استخباراتی در بخش داخلی هند را داشت، همچنان وظایف استخبارات خارجی را نیز عهده دار بود. ولی پس از عملکرد ضعیف هند در جنگ مرزی با چین در سال ۱۹۶۲ ، ضرورت برای ایجاد یک سازمان اطلاعاتی مستقل هویدا گردید. در برخورد مرزی فوق میان هند و چین " استخبارات ما نتوانست تمرکز نیروهای چینی برای حمله را در آنسوی مرز کشف کند. " این اظهارات یک

جنرال بازنشسته هندی به نام میجر جنرال «وی.کی. سینگ» است که موصوف در سازمان (راو) سهمی داشت. وی در سال ۲۰۰۷ کتابی نوشت تحت عنوان "رازهای سازمان استخبارات خارجی هند" (راو).

در نتیجه، دولت هند سازمان تخصصی استخبارات خارجی را تحت نام (شعبه تحقیق و بررسی "راو") بنیان گذاشت. هرچند این سازمان عمدتاً به خاطر فعالیتهای ضد چینی و ضد پاکستانی تأسیس شد، اما طی چهل سال اخیر قدرت و اختیارات این سازمان گسترش یافته و نفوذ وسیع و رو به تزاید هند در خارج مدیون این اداره است. کارشناسان باور دارند که میزان نقش و نیروی (راو) در سیاست خارجی هند در زمان صدارت نخست وزیران مختلف هندوستان متفاوت بوده است. سازمان (راو) مؤلفیتهایی را که مدعی داشتن نقشی در آنهاست، به قرار آتی برمی شمارد:

— تجزیه پاکستان و تشکیل کشور بنگله دیش در سال ۱۹۷۱.
— نفوذ فزاینده هند در افغانستان.
— الحاق ایالت شمالشرقی سکیم (Skim) به هندوستان در سال ۱۹۷۵.
— تأمین امنیت تأسیسات اتمی هند.
— پیروزی جنبش های آزادیبخش در آفریقا در جریان جنگ سرد.
نخستین رئیس اداره جاسوسی (راو) آقای «رامش وار نات کائو» بود که ریاست این اداره را از ابتدا تا زمان بازنشستگی اش در سال ۱۹۷۷ عهده دار بود. بسیاری از آگاهان امور و کارمندان استخباراتی تحت امرش وی را عامل پیروزی های اولیه این اداره در دو مورد ذیل میدانند:

— پیروزی هند در جنگ سال ۱۹۷۱ با پاکستان.
— مساعدتهای پنهانی هند به مبارزات «کنگره ملی آفریقا» در آفریقای جنوبی.

جنرال متقاعد موصوف در کتاب نامبرده اش، پیرامون اولین رئیس اداره (راو) چنین مینویسد: "به طور قابل ملاحظه، این آقای «کائو» بود که اداره تحت امرش را تا سطح بالاترین سازمان استخباراتی رسانید، به طوریکه سازمان فوق در تمام سفارتخانه های هند مقیم کشورهای خارج جواسیسی را گماشته بود. ولی این سازمان به سبب عدم هماهنگی با ارگانهای جاسوسی و امنیتی داخلی، قدرت ضعیف تحلیلی و فقدان کامل شفافیت، مورد انتقاد قرار گرفت".

ساختار و عملکرد (راو)

کارشناسان میگویند که در مورد ساختار تشکیلاتی (راو) معلوماتی در دست نیست. این اداره کار خود را با (۲۵۰) کارمند و (۴۰۰) هزار دالر آغاز کرد. از آنزمان به بعد سازمان موصوف تعداد کارمندان خود را به هزاران نفر ارتقا بخشیده است، ولی تخمین دقیق تعداد پرسونل و مقدار بودجه آن به دلیل پنهان بودن، معلوم نیست. معهداً، «فدراسیون دانشمندان آمریکا» تخمین میزند که در سال (۲۰۰۰) میلادی سازمان (راو) دارای هشت تا ده هزار کارمند و بودجه (۱۴۵) ملیون دالری بوده است. خلاف سازمان سیای آمریکا و (MI6) انگلیس، سازمان استخباراتی (راو) به جای وزیر دفاع مستقیماً به شخص نخست وزیر گزارش کارش را ارائه میدارد. رئیس (راو) پست سکرتر (تحقیق) در دارالانشای کابینه را دارد که خود بخشی از دفتر نخست وزیری است. بعضی از افسران این اداره به حیث اعضای خدمات ویژه در بخش تحقیق و بررسی کارکرده، در حالیکه عده ای از آنان نهاد های دیگر از جمله خدمات پلیس هند را نمایندگی میکنند.

بنابراین به نوشته یکی از کارمندان اسبق (راو) به اسم «ب. رامن» در کتابش تحت عنوان (The Kaoboy of R & AW: Down Memory Lane) منتشره سال ۲۰۰۷، این سازمان از بدو تأسیس دو اولویت کاری را در مقابل خود قرار داده بود. (راو) سعی داشت تا توانایی خود را در بخش جمع آوری اطلاعات در مورد پاکستان و چین و همچنان فعالیت های مخفی خود را در پاکستان شرقی (اکنون بنگله دیش) تقویت بخشد. برخی آگاهان میگویند که تلاشهای (راو) در پاکستان شرقی که در جریان تجزیه ایالت بنگال هند ایجاد شده و از بدنه اصلی پاکستان جدا افتیده بود، در جهت برانگیختن روحیه استقلال طلبی معطوف بود. به مرور زمان اهداف سازمان (راو) گسترش یافته و ساحات ذیل را شامل میشده است:

— نظارت بر انکشاف سیاسی و نظامی در کشورهای همسایه که روی امنیت ملی هندوستان و تعیین سیاست خارجی این کشور اثر گذار بوده اند .

— کنترل و خلق محدودیت در تأمین سلاح و تجهیزات نظامی به پاکستان از جانب کشور های اروپایی، ایالات متحده و چین.

متخصصین امور استخباراتی در مورد میزان تأثیر (راو) بر روی سیاست خارجی هند متفق الرای نیستند. آقای « سومیت کانگولی » استاد علوم سیاسی در دانشگاه « اندیانا » میگوید که این دستگاه استخباراتی هیچگونه تأثیری روی سیاست خارجی هند ندارد. ولی افسر متقاعد ارتش هند و فعلاً رئیس " انسیتیوت مطالعات جنگ و صلح " مستقر در دهلی جدید، آقای « پیانکار بانرجی » میگوید که سازمان اطلاعات خارجی هند (راو) مستقیماً به نخست وزیر دسترسی داشته و گزارشات و تحلیل هایش را به وی میدهد.

آگاهان امور استخباراتی اظهار میدارند که سازمان (راو) از همان روزهای اول یک رابطه مخفی با « موساد » سازمان جاسوسی خارجی اسرائیل داشته است. هدف عمده این ارتباط نهانی عبارت بوده است از بهره مند شدن از اطلاعات اسرائیل در مورد آسیای غربی و شمال افریقا و فراگیری تکنیک های ضد تروریستی سازمان « موساد ».

نقش (راو) در بنگله دیش، میانمار و سریلانکا

اداره جاسوسی (راو) یکجا با ارتش هند و سایر ارگانهای امنیتی و استخباراتی آنکشور نقش بسزایی در تشکیل کشور بنگله دیش بازی کرد. مزید بر ارائه اطلاعات به سیاستمداران و ارتش ، (راو) در امر تعلیم و تسلیح یک گروه سیاسی پاکستان شرقی موسوم به: « مقتی باهنی » که برای ایجاد کشور مستقل بنگله دیش مبارزه میکرد ، مبادرت ورزید. تحلیلگران امور اظهار میدارند که سازمان (راو) همچنان زمینه الحاق ایالت شمال شرقی (سکیم) را به هند در سال ۱۹۷۵ مهیا ساخته و کمکهای نظامی را در اختیار گروه های مخالف رژیم طرفدار چین در کشور میانمار از جمله به « ارتش استقلال طلب کاجن » قرارداد.

پشتیبانی از گروه جدایی طلب تامیل در سریلانکا به نام « ببرهای تامیل » بود که انتقادات زیادی را از سوی سازمان های حقوق بشر علیه (راو) برانگیخت. (راو) سازمان " ببرهای تامیل " را در دهه هفتاد آموزش نظامی داده و مسلح ساخت. ولی پیش از گسترش فعالیتهای تروریستی این گروه در دهه هشتاد و اتحاد آن با گروه های جدایی طلب در ایالت جنوبی « تامیل نادو » بود که (راو) همکاری خود را با « ببرهای تامیل » قطع کرد. در سال ۱۹۸۷ دهلی جدید برپایه یک توافقنامه با دولت سریلانکا، عساکر پاسدار صلح را به آن جزیره اعزام داشت. ولی عساکر اعزامی صلح بانان هندی در سریلانکا ، کارشان به جنگ با گروهی کشید که زمانی (راو) آنرا مسلح کرده بود. در سال ۱۹۹۱ « راجیو گاندی » نخست وزیر برحال هند در زمان استقرار صلح بانان در آن جزیره ، به وسیله یک بمگذار انتحاری مربوط « ببرهای تامیل » کشته شد .

عملیات مخفی در افغانستان و پاکستان

سازمان جاسوسی (راو) از بدو تأسیس در سال ۱۹۶۸ یک رابطه نامقدس مخفی با سازمان اطلاعاتی افغانستان از جمله با « خاد » داشته است. این رابطه به خاطر اطلاعاتی بوده که سازمان اطلاعات افغانستان در مورد پاکستان در اختیار (راو) قرار میداده است. پس از برقراری رابطه سه جانبه میان « راو » ، « خاد » و « کی. جی. بی » در اوایل دهه هشتاد، این پیوند مستحکمتر شد. آقای « ب. رامن » میگوید که سازمان (راو) به همکاری « خاد » در بخش نظارت بر فعالیتهای جنگجویان " سیک " در مناطق قبایلی پاکستان اهمیت زیادی قابل بود. سیکها در ایالت پنجاب هندوستان خواهان تشکیل دولت مستقل " خالصتان " بودند. قرار اظهارات آقای « ب. رامن » ، (ISI) پاکستان کمپ های مخفی جهت آموزش نظامی و تسلیح سربازان خالصتان در ایالت پنجاب و ایالت سرحدی شمالغربی پاکستان برپا کرده بود. در طی اینمدت، (ISI) مقادیر زیادی پول و سلاح به خاطر تسلیح مجاهدین افغان برضد ارتش شوروی در افغانستان از عربستان سعودی و (CIA) دریافت کرد. موصوف مدعی است که (آی. ای.) بخشی ازین پول و اسلحه را به تروریستهای خالصتان تحویل داد.

در مقابل، طی یک اقدام تلافی جویانه، (ر او) در اواسط دهه هشتاد میلادی به تشکیل دو گروه ضد جاسوسی خودی پرداخت: گروه نخست موسوم به (Team-X { CIT-X }) و گروه دوم موسوم به (Team-J { CIT-J }) ایجاد شد. گروه اول پاکستان را به صورت عام هدف قرار داده و گروه دومی وقف گروه های خالصتانی بود. طبق اظهارات «عایشه صدیقه» یک کارشناس نظامی پاکستانی در نشریه خبری (نیوز لاین) هر دو گروه موصوف مؤظف به اجرای عملیات تروریستی در داخل خاک پاکستان بودند.

« پروین سوامی» یک ژورنالیست هندی و معاون مدیر مسؤول مجله (Frontline) مینویسد که: « انفجارات مکرر ولی نه چندان قوی در شهر های بزرگ پاکستان از جمله در کراچی و لاهور رخ داد. طبق نظر این ژورنالیست، این انفجارات، رئیس (ISI) را واداشت تا به ملاقات همتای هندی خود در سازمان (ر او) رفته و به یک سری توافقاتی دو جانبه از جمله در مورد پنجاب دست یابند. مذاکرات با وساطت شهزاده اردنی « حسین بن تلال » و خانمش « ثروت » که پاکستانی الاصل است، صورت پذیرفت. صدیقه در زمینه چنین مینویسد: « درین مذاکرات میان جانبین توافق حاصل شد که تا زمانیکه (ر او) از ایجاد فضای وحشت و خشونت آفرینی در داخل پاکستان خودداری ورزد، پاکستان به اجرای عملیات در داخل پنجاب هند دست نخواهد زد.» در گذشته، پاکستان همچنان سازمان جاسوسی هند موسوم به (ر او) را متهم میکرد که ناسیونالیستهای جدایی طلب ایالت « سند » را که خواهان ایجاد کشور مستقل بودند و همچنان نیرو های (سیرایکس) را که خواهان تجزیه پنجاب و تأسیس کشور مستقل خود شان بودند، حمایت میکرد. لیکن جانب هندی این اتهامات وارده را رد میکند. باری، کارشناسان بدین باور اند که هند شورشیان بلوچ و همچنین نیروهای ضد پاکستانی در افغانستان را حمایت کرده است. برخی آگاهان امور میگویند که هند دیگر به این اقدام مبادرت نمی ورزد. آنچنانیکه این نویسنده توضیح میدهد، پاکستان از نفوذ فزاینده هند در افغانستان نگران بوده و آنرا به مثابه تحدیدی به منافع خود در منطقه ارزیابی میکند. کارشناسان امور اطلاعاتی ادعا دارند که هر چند هندوستان سرگرم جمع آوری اطلاعات در افغانستان است، ولی مشکل است حکم کنند که هند درگیر عملیات پنهانی در آنکشور است.

ارتباط سازمان (RAW) با (CIA)

قرار اظهار کارشناس جنوب آسیا در « مؤسسه بروکینگز » آقای « ستیفان پ. کوهن »، سازمان سیای امریکا در امر تأسیس سازمان جاسوسی خارجی هند (ر او) مساعدت کرد. اما، رابطه استخباراتی هند با سیا قبل از آن تاریخ آغاز شده بود. طبق نظر « پروین سوامی » پس از جنگ مرزی هند با چین در سال ۱۹۶۲، آموزگاران سازمان سیا تشکل مخفی را از مهاجرین « تبتی » مقیم هند به نام (تشکیل ۲۲) یا (Establishment 22) بنیان گذاشتند. وظایف این تشکل اجرای عملیات تروریستی در اعماق قلمرو چین انتخاب شده بود. اگرچه عملیات مشترک (سی آی ای) با (آی اس آی) در مبارزه برضد روسها در افغانستان در دهه هشتاد، سازمان (ر او) را متنبه و محتاط ساخت، اما این امر مانع آن نشد که (ر او) در صدد دریافت همکاریهای سازمان سیا در زمینه آموزش تکنیک های ضد تروریسم برنیاید. آقای « ب. رامان میگوید: « این هم یکی از نمونه های عجیب چگونگی همکاری های استخباراتی در سطح بین المللی است ». (CIA) افسران (آی اس آی) را در زمینه کاربرد تروریسم برضد دشمن آموزش داده و در عین حال قرار گفته موصوف، این سازمان سیا، افسران دستگاه های جاسوسی داخلی (IB) و خارجی هند (ر او) را آموزش داد تا تکنیک های مقابله با شیوه های تروریستی (ISI) را فراگیرند. قرار اظهارات متخصصین این عرصه، نهاد های استخباراتی هند فقدان رابطه مساوی با (سی آی ای) را احساس میکنند.

« پروین سوامی » درین باره اظهار میدارد که: « شِکوه (ر او) اینستکه واشنگتن از دهلی نو انتظار دارد تا اطلاعات در مورد افغانستان را در اختیارش قرار دهد، در حالیکه آنها کمترین اطلاعات را از ایالات متحده در مورد پاکستان دریافت میدارند.

در سال ۱۹۹۷ نخست وزیر هند آقای « آی. ک. گوجرال » هردو گروه تخریبی موسوم به (CITS) را که قبلاً شرحش رفت، روی ملاحظات اخلاقی مسدود کرد. طبق معلومات تحلیلگران، قبل از وی، نخست وزیر وقت هند آقای « پ. و. ناراسیمهاراو » عملیات سازمان (ر او) را در بخش شرقی هند در اوایل دهه نود به عنوان بخشی از تلاشش جهت برقراری روابط با چین و کشور میانمار، متوقف ساخت. « پروین سوامی » اظهار میدارد که هرچند رهبران بعدی (ر او) کوشیدند تا جواز عملیات بازدارنده مخفی را اخذ کنند، اما این تلاش شان قرین موفقیت نبود. خانم « صدیقه » کارشناس پاکستانی در امور نظامی در زمینه چنین مینویسد: « دولت هند شاید دریافته باشد که ترغیب جنگ مخفی و اعلام نشده، نه تنها روابط دوجانبه بین دو کشور را متزلزل خواهد ساخت، بلکه به صلح و ثبات کل منطقه خطرناک خواهد بود.

نقاط ضعف سازمان (راو)

مداخله گروه های مسلح مورد حمایت پاکستان در ایالت جمو و کشمیر در سال ۱۹۹۱ (گلوبال سیکیوریتی)، سوالات زیادی را در باره مؤثریت (راو) مطرح کرد. برخی تحلیل گران منازعه کشمیر را نشانه شکست فعالیتهای استخباراتی هند ارزیابی میکنند. مامورین (راو) مدعی اند که آنها اطلاعات مربوط را در اختیار رهبری سیاسی کشور قرار داده اند، ولی آنها برطبق آن عمل نکرده اند. دولت هند کمیته ای را درین خصوص توظیف کرد که در مورد دلایل این شکست تحقیق کرده و پیشنهاد اقدامات اصلاحی را ارائه بدارد. در نتیجه، گزارش «کمیته تجدید نظر کارگیل» از نظر یک هیئت دولتی، متشکله سال (۲۰۰۰) گذشت. این هیئت دولتی مرکب از چند وزیر کابینه پیشنهاد تدوین یک منشور را برای فعالیتهای استخباراتی کرده و همچنان مشاهده نمود که فقدان هماهنگی و ارتباطات میان ادارات مختلف استخباراتی از جمله عوامل این شکست بوده است.

متعاقب این بررسی، نهاد جدیدی به نام (سازمان ملی تحقیقات تکنیکی «NTRO») از روی مودل " سازمان امنیت ملی امریکا « ایجاد شد. این سازمان تازه تأسیس شامل اطلاعات فنی پیرامون اقمار جاسوسی، وسایل بدون سرنشین (UAVs) و طیارات جاسوسی میشود. دولت هند همچنان تصمیم گرفت تا سازمان استخبارات نظامی یا (DIA) را ایجاد کرده که مسئول آن در نقش مشاور رئیس ستاد ارتش و مشاور وزیر دفاع باشد. مزید بر آن، به این سازمان جدید مجوز اجرای فعالیتهای فرامرزی داده شد.

با اینهمه، قرار ادعای کارشناسان در زمینه، این خانه تکانی وجابه جایی در کل دستگاه استخباراتی، مشکلات موجوده مخصوصاً در بخش تداخل فعالیت های این دستگاه ها را مرفوع نساخت. قبلاً (راو) یگانه سازمانی بود که جواز فعالیتهای جاسوسی در خارج از کشور را داشت، ولی حالا بنابر ادعای آقای «سینگ» هم (DIA) ونیز (IB) هر دو صلاحیت دارند که همچو عملیاتی را در خارج از کشور انجام دهند.

بعضاً، گزارشات رسانه ها حاکی از نفوذ سازمانهای اطلاعاتی از جمله (CIA) در بین (راو) اند. « پروین سوامی» مینویسد که سازمان (راو) در میان گروه های عمده جاسوسی یک استثنا است. درین سازمان بین اعضای مخفی که وظایف سری را انجام میدهند، با آن بخش از کارمندان که وظایف تماس و ارتباط با دیگر سازمانها از جمله با (CIA) و نهاد های عمومی مثل تحلیل گران و کارشناسان ساحوی را دارند، تمایز وجود ندارد. " در نتیجه، تعدادی از کارمندان این اداره که دارای اطلاعات عملیاتی حساس اند، به صورت بالقوه در معرض تماس های زیانبار و خطرناک قرار میگیرند".

یادداشت پورتال:

وقتی به گزارش های اطلاعاتی ویا در رابطه با نهاد های اطلاعاتی برخورد می نمائیم، باید هوشیاری خویش را مضاعف ساخته، تلاش نمائیم تا نکات نگفته ویا کتمان شده در گزارش را نیز درک نموده آنرا در خدمت خوانندگان علاقه مند به همچو گزارش هایی قرار دهیم. به صورت مثال در این گزارش با آنکه در نوع خود بی مانند بوده تا حال به این تفصیل در نشرات افغانی در رابطه با استخبارات خارجی ونظامی هند چیزی به نشر نرسیده است، جای پای دو کتمان عمدی را می توان به وضاحت مشاهده نمود:

۱ - نقش G.R.U و K.G.B در ایجاد "D.I.A و R.A.W." یعنی استخبارات خارجی هند واستخبارات نظامی آن به صورت کامل نا دیده گرفته شده است، در حالیکه اصل قضیه آنطور نبوده به اساس روابط خیلی نزدیکی که بین شوروی آنروز ودولت هند وجود داشته است، به خصوص مخالفت هر دو کشور با جمهوری خلق چین ودولت پاکستان و وابستگی هند از لحاظ نظامی به شوروی آنروز، نمی توانسته همکاری های اطلاعاتی عمیقی بین دو طرف وجود نداشته باشد.

۲ - تا جائیکه شواهد واسناد وجود دارد هر دو نهاد استخباراتی هند با اداره مسعود - ربانی روابط تنگاتنگ اطلاعاتی وهمکاری های تخنیکی داشته، دولت هند در تمام دوران حیات آن اداره چه در حاکمیت چه هم در اپوزیسیون ممد ومدد گار آن بوده است. چنانچه از جمله اولین اقداماتی که "مسعود" در این رابطه انجام داد فرستادن شوهر همشیره اش زیر پوشش "آتشه نظامی" به هندوستان بود. این شخص "عبدالخالق" نام داشته و "چهره" تخلص می نمود ودر اردوی خاندان نادری در قوای کار مشغول به خدمت بوده نزدیکترین رابطه را با شوروی ها داشت - نباید فراموش نمود که در تمام دوره ها، قومندانی "قوای کار" یکی از محراق های نفوذ روسها بین اردو وگستردن جال های جذب وسازماندهی استخباراتی به شمار می رفت - در زمان حاکمیت ربانی - مسعود با رتبه جنرالی به

حيث "آتشه نظامی" افغانستان در آن کشور به کار مشغول شده در حقیقت اطلاعات و امنیت اداره مسعود - ربانی را "خاد پنجشیر" با سازمان های اطلاعاتی هندوستان پیوند می داد.
آن رابطه بعد از سقوط طالبان نیز ادامه یافته و تا هنوز هم در هر دو بعد " اداره مستعمراتی کرزی" و " جبهه متحد مربوط ربانی - قانونی" ادامه دارد. . . .